

driemaandelijks tijdschrift
De V Geslachten van Hoegaarden (1741)

Édition trimestrielle
Les V Lignages de Hoegaarden (1741)

FAMILIESCHOON

Anno LXIII nr. 82(NR) 4/2022

Driemaandelijks: december, januari, februari 2022/2023

Afgiftekantoor 9550 Herzele

Hubert Van Nerum 1923-1994 Stichter en bezieler

Met zijn moeder Mathilde Logist

Met zijn grootmoeder Pauline Genie

In al zijn glorie, maar niet op het schapenvel

Zo begint onze laatste gerealiseerde PowerPoint:

**60 jaar heropstarting van de 'Gulden Lelie' (1961) en
50 jaar heropleving van de 'Edele Confrérie der V Notabele
Geslachten van Hoegaarden' (1971).**

**Zaterdag 14 januari 2023 in het Paradijs – Houtmarkt 4 in Hoegaarden
(verdere informatie op de laatste pagina van dit nummer).**

Organigram

Confrérie der V Notabele Geslachten van Hoegaarden
Confrérie des V Lignages de Hoegaarden
Stichting — Fondation 09-12-1741

Servais Sweerts x Angeline Sweerts (De Zwarte Merel / Le Merle Noir 1768)
Hubert Sweerts x Barbe Van Osmael (Het Groene Klaverblad / Le Trèfle Vert 1776)
Deken: Jean Sweerts Oude Godstraat 110 2650 Edegem

Charles Van Nerum x Barbe Sweerts (De Gulden Lelie / Le Lys d'Or 1778)
Deken: Monique Van Nerum Oudstrijdersstraat 13 3320 Hoegaarden

Henri Hoebancx x Anne Sweerts (Het Zilveren Zwaard / Le Glaive d'Argent 1772)
Henri Struys x Elisabeth Sweerts (De Zilveren Struisvogel/L'Autruche d'Argent 1780)
Deken: Jos 's Jegers Burg. Voetslaan 28 3990 Peer jos.sjegers@skynet.be

Hoofddeken van de Confrérie: Jean Sweerts Oude Godstraat 110 2650 Edegem

Hoofd-eredeken: Not. Marc Honorez Leuvensesteen 32 3300 Tienen
Bijzittend eredeken: Not. Marc Van Nerum Leliestraat 20 3930 Hamont-Achel
Mombaarvader: Filip Hacour Lemmensberg 1 3000 Leuven

Ereraad —Conseil d'honneur

Mr. J.M. Lowet-Oury (+), Président d'honneur et Administrateur délégué 'Raffinerie et Sucrierie du Grand-Pont'

Dhr. L. Borremans (+), Ere-Ambassadeur van Z.M. de Koning der Belgen

Dhr. G. Puttevils(+) Ere-Ambassadeur van Z.M. de Koning der Belgen

Dhr. Baron Charles Roberti de Winghe (+), Ere-Notaris

Z.E.H. J. Vandervelpen (+), oud-deken van de gewezen dekenij Hoegaarden

Beschermraad—Comité de patronage

College van Burgemeester en Schepenen van Hoegaarden

De vergaderingen gaan door in de Paradijshoeve, Houtmarkt 4 3320 Hoegaarden

Salle de réunion de la confrérie: Ferme du Paradis, Houtmarkt 4 3320 Hoegaarden

Lidmaatschap/ cotisation annuelle (20 euro/jaar) : BE63 3300 5449 0008

IBAN: BE63330054490008

Bic code: BBRUBEBB

Steunend lid en buitenland: 35 euro

Erelid: 50 euro

Trimestrieel tijdschrift/Edition trimestrielle : Familieschoon (1960-)

Redactie—Rédaction

Maurice Dodion – Lelielaan 34 – 3191 Hever – Tel. (015) 61 43 24 en Wasily Pedjko

E-mail: dodionm@hotmail.com

pedjko@hotmail.com

1870

Kroning van onze nieuwe hoofddecken Jean Sweerts*Christian Hennuy en Wasily Pedjko*

Het hele weekend van 13.30 uur tot 16 uur is de crypte van Sint-Gorgonius in Hoegaarden nog open voor het publiek, voor het eerst in 10 jaar, maar de leden van de Confrérie der V Notabele Geslachten van Hoegaarden kregen uiteraard de primeur, omdat daar hun voorouders liggen. Dit gebeurde tijdens de Regentiedag van de Confrérie die begon met een plechtigheid op het gemeentehuis, waar een nieuwe hoofddecken werd aangesteld..

Schepen Hans Decoster nam de honneurs waar op het gemeentehuis bij de ontvangst van de V Geslachten, een Confrérie ontstaan uit de meest vooraanstaande families van Hoegaarden die in grote lijnen de evolutie van het dorp bepaalden. "Zij waren het DNA van Hoegaarden" aldus de schepen.

1871

Historicus Maurice Dodion gaf uitleg over het ontstaan van de Regentiedagen: "In 1971 werd de Confrérie weer opgericht en in 1982 werd de eerste Regentiedag ingericht, een jaarlijks feest voor de

leden. Alleen door corona werd dit onderbroken, maar ondertussen hebben wij wel de Paradijshoeve, bakermat van de V Geslachten herontdekt, na de restauratie door Chris Michel.”

“Ondertussen overleden vorig jaar de hoofddeken Willy Sweerts en de deken van de Gulden Lelie. De nieuwe hoofddeken wordt Jean Sweerts een Antwerpenaar, die geen Hoegaardier is, maar al in 1992 in de Confrérie werd opgenomen. Er moet nog veel genealogisch onderzoek gebeuren naar zijn roots, aan de ene kant naar de afstamming Sweerts uit Bost, en anderzijds naar zijn mogelijke afstamming van een Poolse koning. Als deken van de Gulden Lelie wordt nu Monique Van Nerum aangesteld,” aldus Dodion

1872

Na het officiële gedeelte trok het gezelschap naat de Sint-Gorgoniuskerk, om neer te dalen in de crypte waar de voorouders van de V Geslachten liggen en waar ook nog veel onderzoek moet gebeuren.

Zo is er het verhaal over Carolus Van Nerum (1689-1757) en Hubertus Sweerts (1716-1790). “De gedenksteen en schrijn, met gebeente van de vernietigde graven bij de aanleg van de centrale verwarming in 1964, werd bijgezet door de ‘Edele Confrérie van de V Notabele Geslachten van Hoegaarden’ in de loop van het jaar 1979. Het is wel zo dat Carolus Van Nerum overleed toen de nieuwe kerk volop in (her)opbouw was (1754- 59). In

die tussentijd werd de grote schuur van de ‘Cruysblock’ gebruikt als noodkerk. In de gedenkschriften van Elisabeth Van Nerum lezen we dat Carolus met veel eer en een massa volk uitgeleide werd gedaan, maar over een mogelijke begraafplaats vermeldt zij niets. Dat de crypte er al was, is vrijwel zeker, dat Carolus er als eerste zou in begraven zijn, is nog een ander verhaal”, aldus Dodion.

Art. 382 De afstamming van onze nieuwe hoofddecken Jean Sweerts

Eerst dit: de verbeterde stamreeks van Servaes Sweerts.¹

Hieruit blijkt dat onze huidige hoofddecken afstamt van Servaes Sweerts en Anne Gertrude Berthens, en zijn afstamming volgt hieronder.

De verbeterde stamreeks van Servaes Sweerts, getrouwd met Catharina Peeters, ouders van de stichters van de Confrérie gaat als volgt²:

4. De stamvader van de V Geslachten Servaes Sweerts (Hoeg. 01.07.1671), gehuwd met Catharina Peeters.

Zoon van:

3. Henricus Sweerts (Hoeg. 26.11.1634), gehuwd te Hoegaarden met Agnes Taverniers.

Zoon van:

2. Henricus Sweerts (Hoeg. ca. 1600), gehuwd met Maria Janssens; woonde te Nerm in een pachthof met een brouwerij.³

Zoon van:

1. Henricus Sweerts (ca. 1565-1636), gehuwd met Antoinette Van Goidsenhoven; woonde te Nerm in een pachthof met een brouwerij.

1873

Grafsteen Anne Gertude Berthens

De afstamming van Jean Sweerts langs vaderskant⁴

1873

1. **Sweerts Servaes (ca 1570-ca 1629)** Meerhout (?) Wellicht oom en peter van Servaes Sweerts, voorvader van de Hoegaardse stam.

Probablement oncle et parrain de Servais Sweerts, ancêtre de la branche Hoegaarden.

x Berthens Anne Gertrude (+1627), d. van Berthens Geert uit Bost

(Haar grafsteen bevindt zich in de taverne 't Nieuwhuys/ sa pierre tombale se trouve au Nieuwhuys Hoegaarden ?? (le musée n'existe plus).

Wapen/blason: Hr Servaes Sweerts, genaamd d'Aste tot Bost voerde een wapen van zilver met schuinkruis van keel, in hoofd en in rechter en linkerflank een klaver van keel en in voet een merel van hetzelfde (ref. Arch. Quinot)/ *D(ominus) Servais Sweerts, dict d'Aste de Bost, portoit un escu comme cy-après es dict*

¹ Verbetering van p. 12 in Hubert Van Nerum, *Genealogie Geslacht-Lignage Sweerts Hoegaarden*, Uitgave van de Confrérie der V Geslachten van Hoegaarden, 1993, 162 p.

² Dr. G. Vandenbempt, *De genealogie Sweerts herschreven*, -Familieschoon, XXXXII/L (2008-2009).

³ Stamde niet af van Servaes en Anna Berthens zoals verkeerdelijk aangegeven in H Van Nerum, *Genealogie Geslacht-Lignage Sweerts, Hoegaarden en afstammende families vanaf 1518, Hoegaarden*, 1993.

⁴ Zie ook Familieschoon, nr. 198, 3/1995.

d'argent au sautoir de gueulle, au chief et du cousté dextre et d'aultre cousté un trèfle de gueulle et au pied un merle de même (ref. Arch. Quinot).

was landbouwer/était cultivateur

^ in 't Sweertshoff in de Aststraat op de hoek van de weg naar de molen van Bellecom

^ *au manoir Sweerts à Bost, dans la rue d'Ast au coin du chemin vers le moulin de Bellicom.*

2.Lambert Sweerts (ca. 1595-Hoeg. 17.09.1663), volgde zijn vader op als pachter van het Sweertshoff; schafte zich in 1629 het pachthof met brouwerij en alle toebehoorten en hoptuin ...van zijn vader aan */se procura de la ferme de son père en 1629 (zie acte).*
x Van Aerschot Anne (+ 30.08.1663), fa Van Aerschot Renier en Van Haegendoren Marguerite.

Sweerts Lambert ca. 1595-17.09.1663)

schaft zich in 1629 het pachthof met brouwerij en alle toebehoorten en hoptuin ...van zijn vader aan */se procura la ferme de son père (zie acte).*

x Van Aerschot Anne (+ 30.08.1663), fa Van Aerschot Renier en Van Haegendoren Marguerite.

Hun kinderen:

1. Joannes, zie tak Goetsenhoven/voir branche Gossoncourt, (IIIA), dit is de tak die wij volgen onder 3, de afstamming van jean Sweerts, hoofddecken

2. Walter/Gauthier (IIIB)

3. Servais wordt de vader van griffier Antoine van het Arendsnest; zijn dochter Angeline zal trouwen met Servaes Sweerts, die dan zijn schoonvader zal opvolgen en stichter wordt van de Zwarte Merelgilde

4. Marie-Anne (04.02.1627-23.10.1662)

misschien dezelfde die/*peut-être la même qui*

x 31.01.1649 Scotteye (Scotte) Jean (+ 00.02.1665)

(*huwelijkscontract/contrat de mariage 30.01.1649*)

5. Marie Marguerite, alias Maeyken (02.12.1631-1674/6)

maakte haar testament aan haar broers Wouter en Jan en Everard Panis, zoon van haar overleden zuster Catherine;

faisait son testament à ses deux frères Gauthier et Jean en à Everard Panis, fils de sa sœur Cathérine (décédée)

6. Catherine (07.03.1640-16.05.1674)

x 27.01.1660 Paenhuys (Panis) Everard ex Nerm, gehucht van/hameau de Hoegaarden (+ 1662)

1874

3.Joannes Sweerts (+1663/ vóór 1634), broer van Lambert. Was landbouwer te Goetsenhoven. In zijn wapen voerde hij van zilver drie klavers van keel en hij was gehuwd met Margriet Van Aerschot (niet + Hoeg.) Of oudste kind en zoon van Lambert!

4.Servaes Sweerts (vóór 1645-Goetsenhoven 26.03.1715)⁵ was landbouwer te Goetsenhoven en gehuwd met Beatrice Van den Berghe van Bost (Hoeg. 11.04.1646).

⁵ Die 26 martii sepultus est in cemeterio nostro Servatius Sweerts.

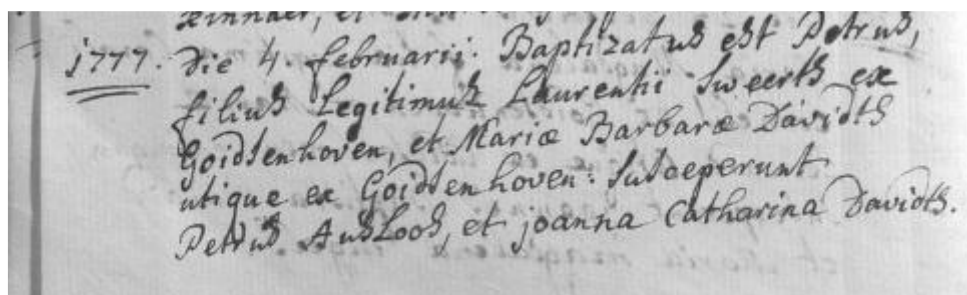
5.Servaes Sweerts (Hoegaarden/Bost 1686-1748) was landbouwer te Goetsenhoven en gehuwd met Marguerite Dagneaux/Damiau(x) (Outgaarden 1690-1737)

6.Laurent Sweerts (Goetsenhoven 20.07.1731-vóór 1808)

x Hakendover 20.01.1765 Marie Barbe Davidts (Hakendover ca. 1735), de verloving ging door op 15 januari 1765.

7.Petrus Sweerts (Goetsenhoven 04.02.1777-1862 ?), meester tonnenmaker/kuiper

x Rommersom 20.01.1808 Gertrude Delimon (Outgaarden 27.01.1782-Hoegheene 1846)⁶, dochter van Jacques Delimon, wagenmaker/timmerman en Anne Elisabeth Beetens.

Doopakte van Petrus Sweerts

**1777 die 4 februarii Baptizatus est Petrus,
Filius legitimus Laurentii Sweerts ex
Goidsenhoven, et maria Barbara Davidts
Utique ex Goidsenhoven. Susceperunt
Petrus Ausloos, et joanna Catharina Davidts.**

1875

1777 op 4 februari is Petrus gedoopt,
Wettige zoon van Laurentius Sweerts van
Goetsenhoven, en Maria Davidts
Eveneens uit Goetsenhoven. Zijn peter en meter:
Petrus Ausloos, en Joanna Catharina Davidts.

Op volgende pagina het tweede blad van de huwelijksakte van Petrus Sweerts en Anne Gertrude Delimon met de handtekeningen van ondermeer:

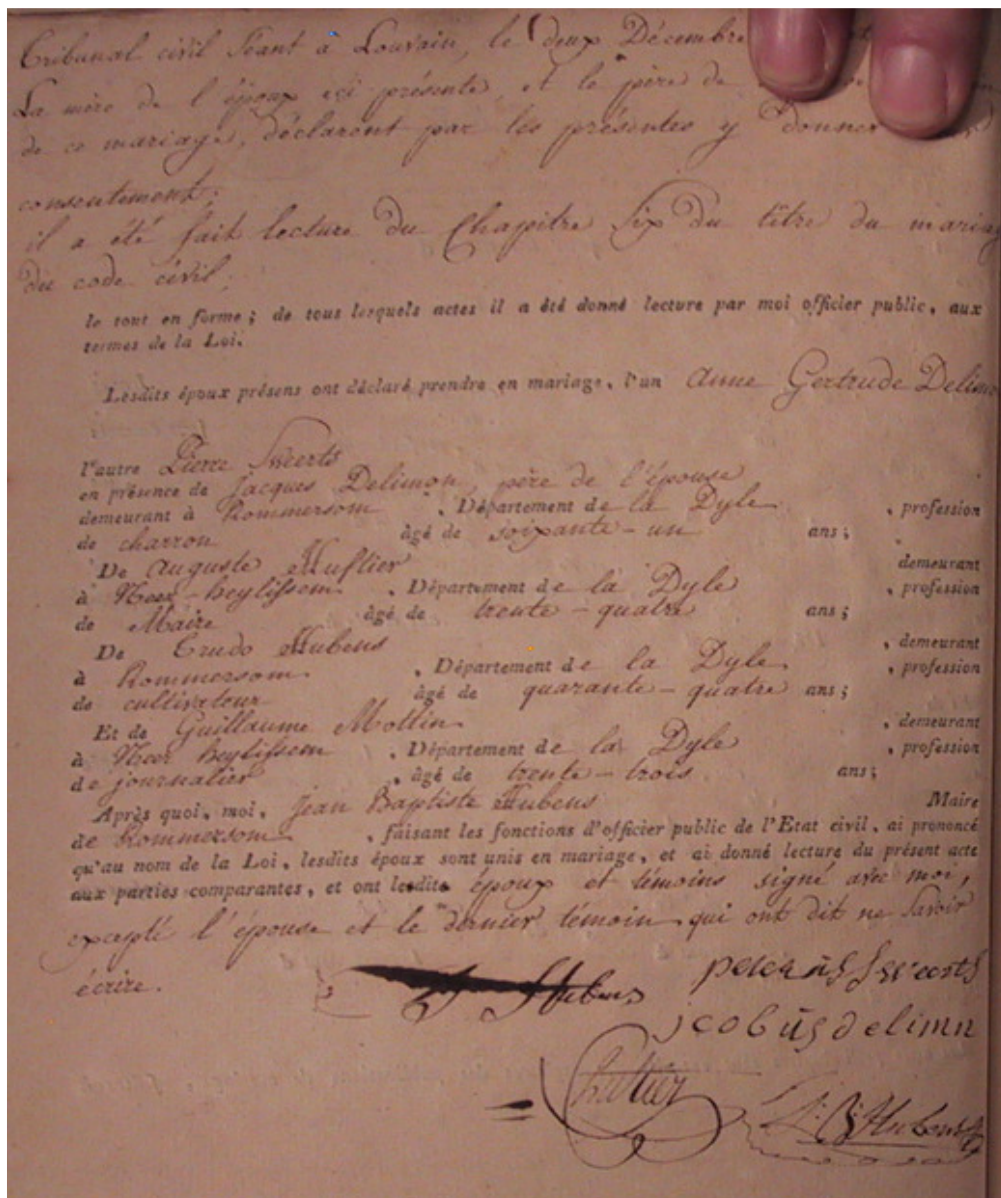
A photograph of a handwritten signature in dark ink on a light-colored background. The signature reads 'Petrus Sweerts' in a cursive script.

Petrus Sweerts, de echtgenoot

Jacobus Delimon, vader van de bruid en wagenmaker van beroep

A photograph of a handwritten signature in dark ink on a light-colored background. The signature reads 'Jacobus Delimon' in a cursive script.

⁶ Waar Petrus en Gertrude zijn overleden weten we nog niet.

Tweede blad van de huwelijksakte van Petrus Sweerts en Anne Gertrude Delimon

8. Jacobus Josephus Sweerts (Goetsenhoven 29.03.1825-Antwerpen 1884).

Vertrok naar Antwerpen als koetsier en

x Antwerpen 03.08.1875 Geertruide Varion (Oisterwijk 12.11.1840-Deurne 08.12. 1915), dochter van de tapijtenzaak Jan Varion & Adriana Van Strijdhoven te Antwerpen en weduwe van Carolus Ludovicus Bijnen. Zij vestigden zich als winkeliers in de Offerandestraat 81 te Antwerpen.

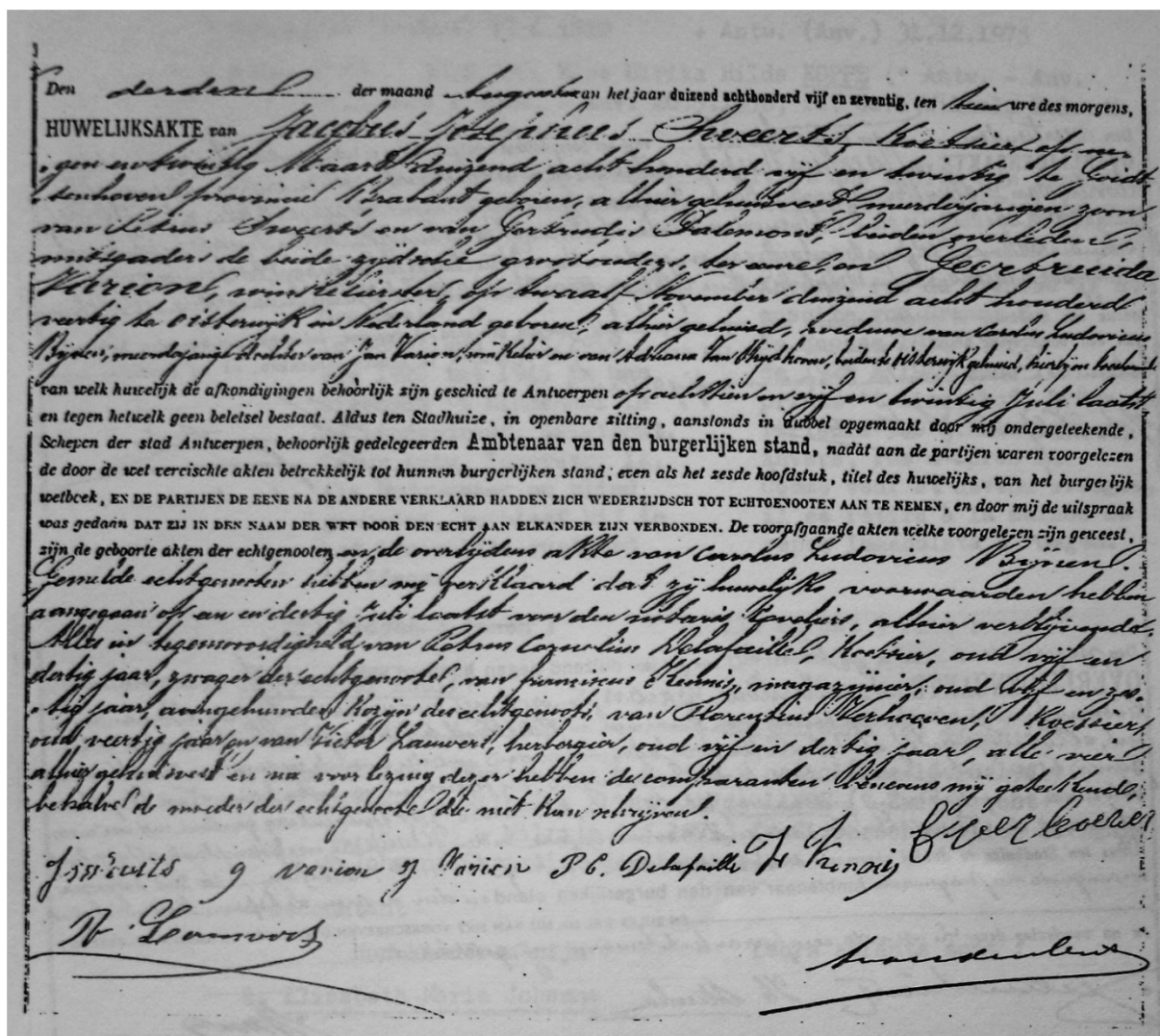
8.1. Sweerts Constant, woonde in de Rudolfstraat 16

8.1.1. Sweerts Lily x NN. Van Aerschot (+ 1943)

xx Henri Van Os, directeur Stassano, geen nakomelingen.

8.1.2. Sweerts Roger, beroepsmilitair, aspirant vlieger in 1940; + 1941 in Stettin in gevangenschap tijdens een luchtaanval.

8.2. Sweerts Adolphe (volgt onder 9).

Huwelijksakte van Petrus Sweerts en Geertruida Varion

1877

9. Adolphe Sweerts (Antwerpen 1880-1975), financieel medewerker bij de Red Star Line (Maritieme Compagnie) en daarna volmachthouder bij de Kredietbank (Antwerpen), beheerder bankwezen en financiële transacties.

x Hilda Köppe (Antwerpen 1881-1958).

Zij woonden achtereenvolgens te Antwerpen in de Vlagstraat 83, Grammestraat 8, Iperstraat 14.

Tijdens de oorlog 1914-18 verbleven ze in Engeland.

9.1. Hugo Sweerts (Antwerpen 1905-Zwijndrecht 1980) x Cath. De Lange

9.1.1. Hilda Sweerts

9.1.2. Elisabeth Sweerts

9.2. (10) Walter Sweerts (Antwerpen 1907-Brasschaat 1977), zakenman en tijdelijk (1940-1945) vertegenwoordiger van de brouwerij Loriers uit Hoegaarden.

x Solange Bruyninckx (Antwerpen 1910-1945)

xx maart 1946 Yvonne Durinck (Sinaai 1924-Dinant 1992)

9.2.1. (11) Jean Sweerts (Antwerpen 1935)

x Lucienne Lenaerts

9.2.1.1. (12) Catherine Sweerts

9.2.1.2. Peter Sweerts

9.2.1.3. Leo Sweerts

9.3. Reinhold Sweerts (Antwerpen 1914), vertegenwoordiger en expert-boekhouder
 brouwerij Haacht.
 x Kapellen 1936 Palmyre Vos (Antwerpen 1913)

Adolphe Sweerts en Hilda Köppe, brief 31.12.1903

1878

Langs moederskant.

1. Kasimirus (?), zou een Poolse prins zijn die in 1704 onder de troebelen van koning Leczinski naar Posen in Pommeren is gevlucht. Hij had eieren voor zijn geld gekozen toen de Saksers met 20.000 man voor Warschau waren verschenen. In Posen leefde hij onder de naam prins Nathanael Kopputzki, graaf van Rechtperg.

Il s'agirait d'un prince polonais qui, en 1704, s'enfuit à Poznan, en Poméranie, suite aux troubles liés au roi Leczinski. Lorsque les Saxons se présentèrent avec 20 000 hommes aux portes de Varsovie, Il fait le choix de sauver les meubles. À Poznan, il vécut sous le nom de prince Nathanael Kopputzki, comte de Rechtperg.

2. Nathanael Köppe (1730-1805)

Zou de titel van prins verloren hebben, maar die van graaf hebben kunnen behouden. Hij nam de naam Köppe aan, afgeleid van Koputzki/Köppetzký. Hij studeerde rechten in Frankfurt a/Oder en werd advocaat in Kustrin. Als opperrechter te Giesen bij Kallier (Pommeren) behoorde hij naderhand tot de hogere magistratuur.

x Henrietta Schelbach (+Carlsbad 1837), dochter van een grootgrondbezitter.

Il aurait perdu le titre de prince mais aurait pu conserver celui de comte. Il prend le nom de Köppe, dérivé du patronyme Koputzki/Köppetzký. Il étudie le droit à Francfort-sur-l'Oder et devient avocat à Custrin. En tant que juge principal à Giesen (aujourd'hui Gizyno) près de Callier (Poméranie), il fera partie de la haute magistrature.

x Henrietta Schelbach (+Carlsbad 1837), fille d'un grand propriétaire terrien.

3. Wilhelm August Eduard

Köppe (Kustrin 10.09.1796-
Tempelhof 27.05.1887)

x Reichenbach bei Armswalde
25.08.1827 Jonkvrouw
Charlotte Luise Christine de
Béthune, uit de Duitse tak
Bethe gesproten uit de Franse
gravenfamilie (Dramburg
24.05.1803-Berlijn
09.08.1844). Zij werd amper
41 jaar.

Het echtpaar woonde te
Giesen en na het overlijden
van Charlotte hertrouwde
Wilhelm,

Wapen van Wilhelm Aug. Köppe

xx Hallswachs met Bertha Witmann (1854).

x Reichenbach près de Armswalde 25.08.1827 Demoiselle Charlotte Luise Christine de Béthune, de la branche allemande Bethe, descendant de la famille française des comtes (Dramburg 24.05.1803-Berlin 09.08.1844). Elle a vécu jusqu'à 41 ans à peine.

Le couple vit à Giesen et après la mort de Charlotte, Wilhelm se remarie,

xx Hallswachs avec Bertha Witmann (1854).

4. Carl Wilhelm Helmuth Köppe (Giesen 06.09.1838-Antwerpen 16.07.1916).

Geboren te Giesen als zoon van Wilhelm en Charlotte was Carl 'Adelborst' bij de Pruisische vloot van 1858 tot 1864. Maar het Duitse militarisme onder Frederik II zinde hem niet en hij week uit naar Antwerpen. Hij deed afstand van zijn zgn. grafelijke titel en met het geld van zijn vader werd hij reder met eigen schepen. Hij was trouwens verwant aan de Duitse rederfamilie Von der Beke. Als kapitein ter lange omvaart stond hijzelf aan het roer van één van zijn schepen. Tweemaal kreeg hij af te rekenen met muiterij aan boord. Een eerste maal werd hij in volle zee, bij hevige koude, alleen in een sloep aan zijn lot overgelaten. Zijn ledematen bevroren, maar dankzij een sterk gestel bleef hij in leven en kon hij gered worden. Hij kreeg cholera en daar lag hij een tweede maal hulpeloos op het scheepsdek. Alleen zijn

vingers bewogen nog. Een opmerkelijke hulpdokter betekende zijn redding. Hij bleef de hele wereld rondreizen, bezocht alle continenten en verwierf in 1867 de Amerikaanse nationaliteit. In 1874 zette hij een streep onder zijn zeemansleven. In mei van hetzelfde jaar trad hij in Antwerpen in het huwelijk met de 18-jarige Anna Segers (Antwerpen 06.07.1856). Zij woonden eerst in de Beeldekenstraat 17 en later in de Wetstraat 15. Bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog in 1914 werd hij als 'Duitsers' aangehouden. Dankzij zijn Amerikaans burgerschap kon hij zich redden. Twee jaar later overleed hij. Carl en Anna lieten drie kinderen na.

Né à Giesen, fils de Wilhelm et Charlotte, Carl fut aspirant dans la marine prussienne de 1858 à 1864. Cependant, le militarisme allemand sous Frédéric II ne lui plaisant pas, il émigre à Anvers. Il renonce à son soi-disant titre comtal et, avec l'argent de son père, devient armateur à son propre compte. Il était d'ailleurs lié à la famille d'armateurs allemands Von der Beke. Capitaine au long cours, il tient la barre d'un de ses navires. Par deux fois, il doit faire face à une mutinerie à bord. La première fois, il est abandonné seul dans un sloop en haute mer, par un froid glacial. Ses membres sont gelés, mais sa

constitution robuste lui permet de rester en vie et d'être secouru. Il contracte plus tard le choléra et reste une seconde fois sans défense sur le pont du navire. Seuls ses doigts bougeaient encore. Il ne dut son salut qu'à un médecin de secours perspicace. Carl continua à voyager autour du monde, visitant tous les continents et obtint la citoyenneté américaine en 1867. En 1874, il renonce définitivement à sa vie de marin. En mai de la même année, il épouse à Anvers Anna Segers, âgée de 18 ans (Anvers 06.07.1856). Ils habitent d'abord au numéro 17 de la Beeldekenstraat, puis au numéro 15 de la Wetstraat. En 1914, au début de la 1e guerre mondiale, il est arrêté en tant qu'"Allemand". Il parvient à se sauver grâce à sa nationalité américaine. Il décède deux ans plus tard. Carl et Anna ont laissé trois enfants

4.1. Alice Köppe (Antwerpen 1875), bleef ongehuwd en had binnen de familie de weinig benijdenswaardige faam van hardvochtig te zijn. Ze was pianolerares aan een meisjesinternaat op de Meir.

qui ne s'est jamais mariée ; dans la famille, elle avait la réputation peu enviable d'être insensible. Elle a été professeure de piano dans un pensionnat pour jeunes filles sur le Meir.

4.2. **Max Köppe** (Antwerpen 1878-1948), verbleef in Belgisch Congo (Zaire) waar hij brevetten verwierf voor twee verschillende platbodems voor op de Congostroom. Hij was avontuurlijk aangelegd en had de naam een geldverkwister te zijn. Uit zijn huwelijk met Maria Kessels (Lanaken 1870) werden twee kinderen geboren.

a séjourné au Congo belge (actuelle RDC) où il a obtenu des brevets pour deux bateaux à fond plat différents destinés à naviguer sur le fleuve Congo. De nature aventureux, il avait la réputation d'être pingre. Deux enfants naissent de son mariage avec Maria Kessels (Lanaken 1870).

4.2.1. Charles Köppe (Antwerpen 1903-Mont-sur-Meuse 1966).

4.2.2. Jeanne Köppe (Antwerpen 1905-1980) x Theodoor Vogels (Antw. 1907-1988).

4.2.2.1. Louis Vogels (1934).

4.2.2.2. Karel Vogels (1938).

4.3. **Else Ultika Hilde Köppe (Antwerpen 1881-1958) x Adolphe Sweerts**, de ouders van Jean Sweerts, onze nieuwe hoofddecken.

parents de Jean Sweerts, notre nouveau doyen principal.

1880

1880

Kasimirus, waarheid of verzinsel?⁷

Uit een schrijven van Luise Köppe, gravin von Stolzenfels vanuit Eberswalde op 25 juni 1912 aan haar neef Max Köppe te Antwerpen blijkt dat haar overgrootvader 'Kasimirus' een Poolse prins was, nakomeling van koning Jan Sobieski.

Een stamboomfragment (zie verder) van het koningshuis Sobieski, gepubliceerd door de Akademie van Warschau, heeft het nergens over een 'Kasimirus'.

Volgens de geschiedenis van Polen, zie de voorlaatste generatie van het volgende

stamboomfragment, werden Jakob en Konstanz door de Saksen ontvoerd en zou Aleksander de Poolse kroon geweigerd hebben. 'Kasimirus' (+ 1730) kan ook niet vereenzelvigd worden met Aleksander omdat die overleed in 1714. Konstanz werd ontvoerd en was trouwens te vroeg geboren om een kleinzoon van koning Jan Sobieski geweest te zijn.

⁷ Onze uitleg stoelt op : -Dr. Wilhelm Karl, Prinz von Isenburg, Stammtafeln zur Geschichte der Europaesischen Staaten, 1936, dl. 86.

-Instytut historii Polskiej-Akademii Nauk Warszawa, Genealogie, nr. 148.

-Stadtarchivrat Küstrin, Brandenburg.

-H. De Marbès, Geschiedenis van Polen, 1850

-Seminaire Slavique van de U.L.B.

Nochtans bleef de familie Köppe geloven in haar prinselijke afkomst. Toen Polen na de eerste wereldoorlog terug een onafhankelijke staat was geworden sloot Max Köppe zich aan met hen die de titel en het vermogen van Jan Sobieski trachtten te herstellen.

Il ressort d'une lettre écrite le 25 juin 1912 par Luise Köppe, comtesse von Stolzenfels d'Eberswalde, à son cousin Max Köppe à Anvers, que son arrière-grand-père "Kasimirus" était un prince polonais, descendant du roi Jan Sobieski.

Dans un élément généalogique de la famille royale Sobieski, publié par l'Académie de Varsovie (cf. ci-dessous), il n'est fait aucune mention d'un "Kasimirus".

Selon l'histoire de la Pologne – voir l'avant-dernière génération du fragment généalogique suivant - Jakob et Konstanz furent enlevés par les Saxons et Aleksander aurait refusé la couronne polonaise.

Kasimirus (+ 1730) ne peut pas non plus être confondu avec Aleksander lequel est mort en 1714.

Konstanz a été enlevé et, de plus, il est né trop tôt pour pouvoir être un petit-fils du roi Jan Sobieski.

Néanmoins, la famille Köppe continue de croire en sa lignée princière. Lorsque la Pologne redevient un État indépendant après la 1e guerre mondiale, Max Köppe se joint à ceux qui tentent de rétablir le titre et la fortune de Jan Sobieski.

Jan III Sobieski (Olesko⁸ 1629-1696), de laatste Poolse koning⁹

Christelijk Europa vreesde dat de Ottomanen via de Balkan zouden oprukken. De opluchting was dan ook groot toen de Poolse koning Jan III Sobieski hen in 1683 bij Wenen versloeg. Even was hij een internationale held.

Vanaf zijn prille jeugd blonk hij uit qua intelligentie en meer nog als ruiter met sabel en lans. Zijn moeder Zofia had een klein fortuin en meerdere kastelen geërfd en vader Jakub speelde een belangrijke rol in de machtige Poolse adel.

Het Pools-Litouwse Gemenebest¹⁰ waarin Jan zich bewoog was een Europese grootmacht van formaat toen in 1648 de kozakken -een vrijgevochten minderheid in de Oekraïense provincies- in opstand kwamen. De tsaar sloot een bondgenootschap met de kozakken en de Zweden vielen aan. Vrede kwam er pas terug tegen 1667 en in 1668 werd Jan Sobieski opperbevelhebber.

Zijn vooruitzichten werden nog beter door zijn huwelijk met Marie Casimire Louise de la Grange d'Arquien, die de enorme erfenis van haar overleden echtgenoot Jan Zamoyski en grote invloed aan het Poolse hof met zich meebracht. Zij was française van origine. Samen kregen ze 14 kinderen waarvan er maar vier volwassen werden.

Toen de kozakken een verbond sloten met de machtige sultan Mehmet IV in Istanboel zag het er niet rooskleurig uit voor de Polen. Jan Sobieski behaalde een klinkende overwinning in 1673 wat hem in Istanboel de bijnaam 'De leeuw van Lechistan' opleverde en in Warschau de koningskroon met kroning begin 1674; hij was 45 jaar oud.

De dreiging van de Ottomanen aan zijn zuidgrens zorgde ervoor dat Jan III Sobieski en keizer Leopold I van Habsburg een succesvol verbond sloten tegen Mehmet IV. In 1683 triomfeerde Jan Sobieski door de overwinning te behalen bij Wenen. Onbaatzuchtig had hij de Habsburgers niet geholpen want de koning kreeg het zover dat de keizer en de paus de onkosten van zijn veldtocht betaalden en bovendien dacht hij het prestige van de het Pools-Litouwse Gemenebest zo op te vijzelen dat de troon veilig werd gesteld voor zijn zoon Jakub. Dat werd niet gerealiseerd.

Jan III Sobieski (Olesko¹¹ 1629-1696), le dernier roi de polonais¹²

⁸ Hij werd geboren op het kasteel van Olesko, niet ver van de huidige stad Lviv in Oekraïne.

⁹ Ivo Van De Wijdeven, De Laatste Poolse koning, -Historisch Nieuwsblad, XXXI (2022), nr. 9, p. 54-61. Dit artikel verschijnt nu omdat de VS een permanent hoogdkwartier in Polen vestigen om het NAVO-gebied beter te verdedigen; het Vijfde legerkorps gaat er een buffer tegen Rusland vormen.

¹⁰ Bestond sinds 1569 toen het koninkrijk Polen en het grootvorstendom Litouwen één staat werden.

¹¹ Il est né au château d'Olesko, non loin de l'actuelle ville de Lviv en Ukraine.

¹² Ivo Van De Wijdeven, Le dernier roi polonais, - Historisch Nieuwsblad, XXXI (2022), no 9, pp 54-61. Cet article paraît maintenant parce que les États-Unis établissent un haut quartier général permanent en Pologne pour mieux défendre le territoire de l'OTAN ; le cinquième corps d'armée y formera un tampon contre la Russie.

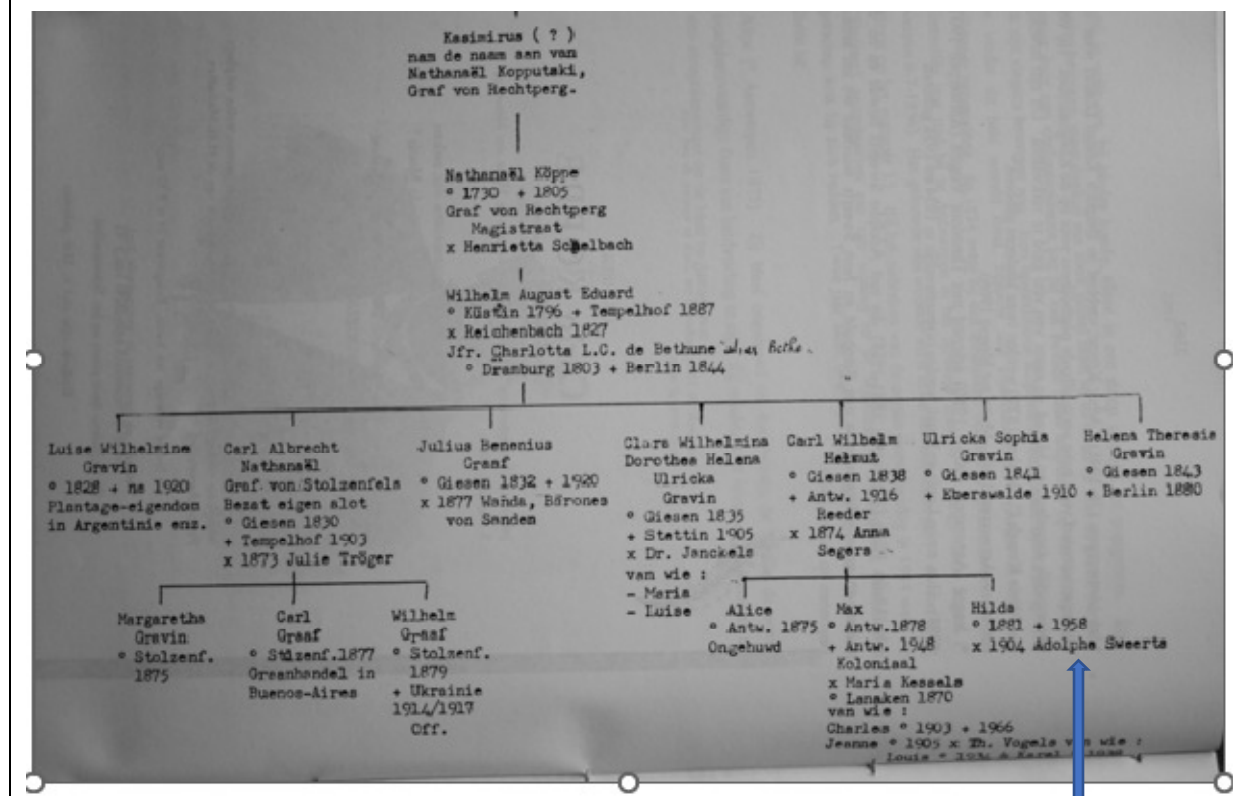
L'Europe chrétienne craignait que les Ottomans ne se rapprochent en empruntant la voie des Balkans. Le soulagement fut donc grand lorsque le roi polonais Jan III Sobieski les a vaincus près de Vienne en 1683. Il fut alors momentanément célébré comme un héros international.

Dès son plus jeune âge, il excelle par son intelligence et encore plus par ses prouesses de cavalier, au maniement du sabre et de la lance. Sa mère Zofia avait hérité d'une petite fortune et de plusieurs châteaux, et son père Jakub jouait un rôle important dans la puissante noblesse polonaise.

La République des Deux Nations, l'union de la Pologne et de la Lituanie¹³ dans laquelle évoluait Jan était une superpuissance européenne de premier plan lorsque, en 1648, les Cosaques - une minorité libre issue des provinces ukrainiennes - se révoltèrent. Le tsar s'est allié aux Cosaques et les Suédois ont attaqué. La paix ne revient qu'en 1667, et en 1668 Jan Sobieski devient commandant en chef. Ses perspectives sont encore améliorées par son mariage avec Marie Casimire Louise de la Grange d'Arquien, qui apporte avec elle le vaste héritage de son défunt mari, Jan Zamoyski, ainsi qu'une influence considérable à la cour polonaise. Elle était française de naissance. Ensemble, ils eurent 14 enfants, dont seulement 4 atteignirent l'âge adulte.

Lorsque les Cosaques concluent une alliance avec le puissant sultan Mehmet IV à Istanbul, l'avenir ne semble pas rose pour les Polonais. Jan Sobieski remporte alors une victoire retentissante sur les Ottomans près de Chotyn en novembre 1673 qui lui vaut le surnom de "Lion de Lechistan" à Istanbul et la couronne de roi à Varsovie. Son couronnement a lieu au début de 1674 ; il a alors 45 ans.

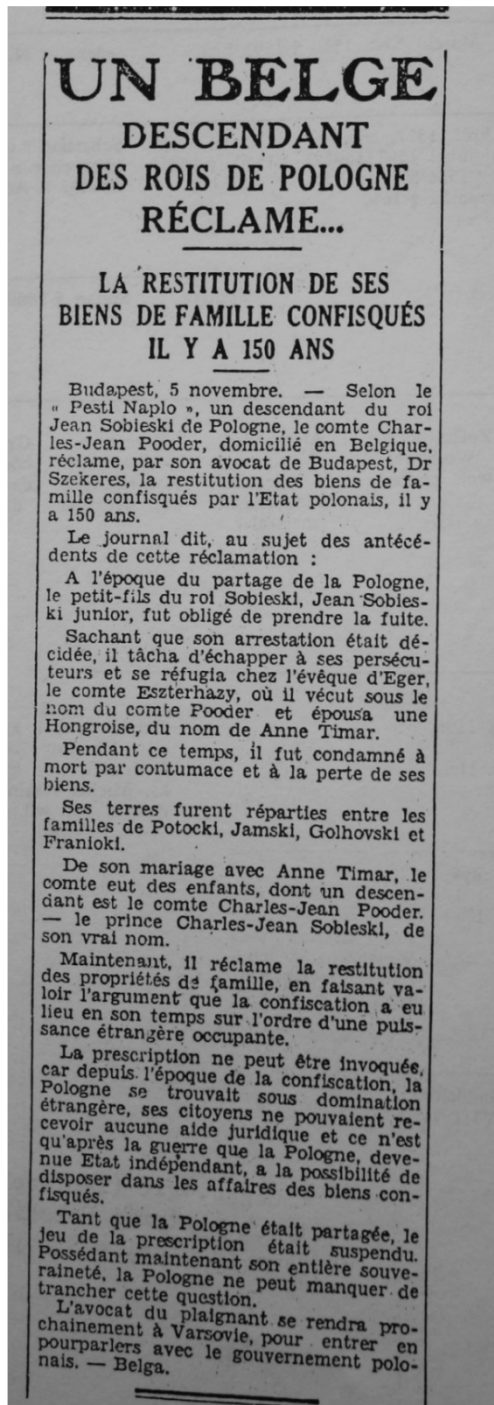
La menace des Ottomans à sa frontière sud incite Jan III Sobieski à conclure une solide alliance avec l'empereur Léopold Ier de Habsbourg contre Mehmet IV. En 1683, Jan Sobieski triomphe en remportant la victoire à Vienne. Il n'avait pas assisté les Habsbourg par désintéressement car le roi avait obtenu de l'empereur et du pape qu'ils financent sa campagne et, de plus, il pensait rehausser le prestige de l'Union polono-lituanienne au point d'en préserver le trône pour son fils Jakub.

Familie Köppe en haar afstamming van 'Kasimirus'?

1882

¹³ Existe depuis 1569, lorsque le royaume de Pologne et le grand-duché de Lituanie sont devenus un seul État.

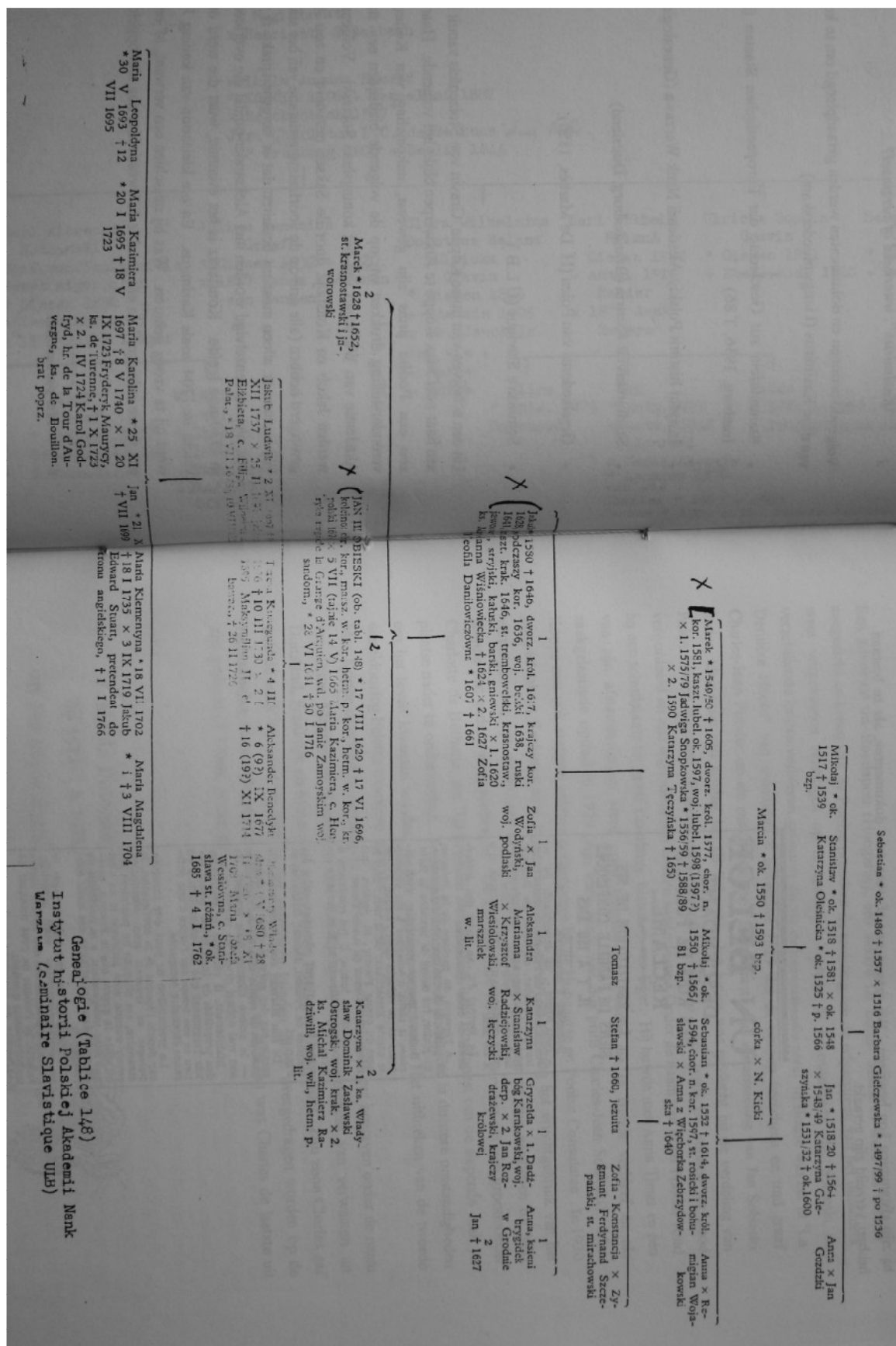

Een advocaat uit Boedapest, een zekere Dr. Zoltan Szekeres werd als curator aangesteld en kreeg van de Poolse president toelating om de erfgenamen van het inmiddels weer vrijgekomen vermogen op te sporen. In België verscheen deze oproep in de krant 'La Dernière Heure' van woensdag 6 november 1929. Graaf Charles-Jean Pooder trad op als zaakgelastigde. Hij was afstammeling als kleinzoon van koning Jan Sobieski III -gevlucht bij de verdeling van Polen tussen Rusland, Pruisen en Oostenrijk (1772-1795). Hij werd bij verstek veroordeeld en zijn eigendommen werden aangeslagen. Onder de naam van graaf Pooder vond hij een schuilplaats bij graaf Esterhazy, bisschop van Eger. Hij huwde met Anna Timar en één van zijn afstammelingen werd onze graaf Charles-Jean Pooder die in België verbleef en als zaakgelastigde optrad in 1929. Feitelijk was zijn naam dus prins Charles-Jean Sobieski.

Max Köppe zou ook stappen hebben ondernomen bij de Hongaarse en Poolse consulaten. In 1930 ging advocaat Szekeres naar Polen en kreeg van de regering het vruchtgebruik van het vermogen om zijn onderzoek te bekostigen. De zaak sleepte jaar na jaar aan en Max besloot een andere weg te bewandelen. De baronnen de Béthune, verwant via zijn grootmoeder Charlotte de Béthune, gingen in 1936 naar Boedapest in een poging tot opheldering van de zaak. Zij kwamen er in duistere omstandigheden om het leven en mede door het uitbreken van de tweede wereldoorlog werden alle verdere pogingen opgegeven. Max Köppe overleed in Antwerpen in 1948 en werd met grote eer begraven onder de naam van prins Maximilian Koputsky von Rechtperg, in tegenwoordigheid van verwanten uit Duitsland, Frankrijk en Mexico en leden van de Poolse en Duitse adel.

1883

Zijn zoon Charles (+1966) gaf de zaak ook op want de titel en het vermogen konden alleen overgedragen worden op de rechtstreekse mannelijke afstammelingen van Sobieski en daarvan was Charles de laatste uit zijn geslacht, gezien hij geen broer of zoon had.

**Art. 383 ‘Ik was van nature geen vaandeldrager’,
uit de biografie van Arthur Van Nerum (+), deken van de Gulden Lelie
(5de vervolg)¹⁴**

Als mevrouw Lories een bezoek bracht aan de familie in Peruwelz in Waals-Brabant of een uitstap naar de zee maakte, wilde ze alleen mijn vader als chauffeur. Hij was een van de enige werknemers die het woonhuis van de Lories naast de brouwerij mocht betreden. De oude moeder riep hem regelmatig binnen in haar woning als ze hem zag passeren. Hij had altijd een koffieboon op zak. Als hij binnengeroepen werd, stak hij die koffieboon gauw in zijn mond en beet ze stuk om de dranklucht in zijn adem te maskeren. Bier drinken hoorde bij het leven in de brouwerij als de duim bij de wijsvinger. Mijn vader lag ook goed bij de kinderen Lories. Mevrouw Sabine die gehuwd was met mijnheer Fernand Delfosse. Maria, haar oudere zus, de ‘juffrouw’, een halve begijn die nooit is getrouwd. Louis die gepensioneerd was als kolonel-dokter in het leger en gehuwd was met een veel jongere Duitse vrouw die hij had leren kennen tijdens de bezetting van Krefeld na de eerste wereldoorlog. Mijnheer Jules, die een vrouwelijke telg van de familie Cipers, een geslacht van welstellende landeigenaars, als echtgenote had. Mijnheer Philibert, een oudere ‘jonkman’ die een maîtresse had in Brussel. Het was mijn vader die Philibert naar het station voerde met de Amerikaanse auto van de familie telkens hij naar Brussel ging. Een keer misten ze de trein in Tienen. Mijn vader reed door naar Leuven en kon hem daar nog net op de trein zetten. Achilles, de jongste zoon, was gehuwd met een Walin. Achilles deed regelmatig een dranknoveen. Hij bleef verschillende dagen van huis weg en deed een lange ronde van de cafés in de omliggende gemeenten tot hij ergens laveloos neerviel. Hij bleef dan zijn roes uitslapen in de laatste herberg waar hij op zijn zwalptocht verzeild was geraakt. Mijn vader was de enige die Achilles mee naar huis kon krijgen als hij een zattemensprocessie hield. Célestine, de oude moeder, liet haar autoriteit zo nodig gelden met harde hand. Ze gaf Achilles, maar ook Philibert soms persoonlijk van de zweep als ze volgens haar over de schreef waren gegaan. Dat heeft mijn vader enkele keren met eigen ogen gezien. Met mijnheer Louis en vooral met mijnheer Philibert onderhield mijn vader een vertrouwelijke omgang. Na het werk zaten ze vaak nog samen een glas te drinken om bij te praten over de gang van zaken in de brouwerij of om een nieuw brouwsel te proeven. Op een goede dag hadden ze ‘s avonds samen zitten discussiëren en drinken. Rond acht uur zakten ze naar ons thuis af. Ze openden een grote bokaal haring die mijn moeder net had opgelegd en aten hem half leeg. Mijn moeder jammerde, ze vond het zonde van het werk dat zij erin gestoken had en van de verse haring die de palaverende mannengilde zo achteloos achterover had geslagen. Mijn vader kon zich soms wel ergeren aan de rol van de familie Lories in de brouwerij. Alle familieleden, ook degenen die aangetrouwd waren, werkten mee in echte of vermeende jobs voor de brouwerij en allemaal kwamen ze gratis tanken aan de brandstofpomp van het bedrijf. Moet die jongere generatie ook betaald worden op kosten van de brouwerij?, vroeg hij zich wel eens af. Daardoor zag hij de toekomst van de brouwerij soms somber in. Ik zie ze nog failliet gaan, heeft hij meer dan eens gezegd.

Het personeel van de brouwerij had respect voor mijn vader. Hij had gezag maar was ook geliefd. Hij was een vriendelijke, positief ingestelde man die mensen graag vertrouwen gaf. Hij gaf iedereen het voordeel van de twijfel. Mensen namen hem ook gemakkelijk in vertrouwen als ze een probleem hadden. En hij loste graag problemen op voor anderen. Het grote broer-syndroom wellicht. Hij heeft meermaals iemands zoon of dochter werk bezorgd in de flessenwasserij of de bottelarij van de brouwerij. Boeren kwamen bij hem vragen of ze een oud vat van de brouwerij konden krijgen om gier in te verzamelen en uit te voeren op het veld. Maar voor het werk was hij niet toegeeflijk. Iedereen moest zijn job naar behoren doen. Hij had een hekel aan karottentrekkers¹⁵. Hij is

1885

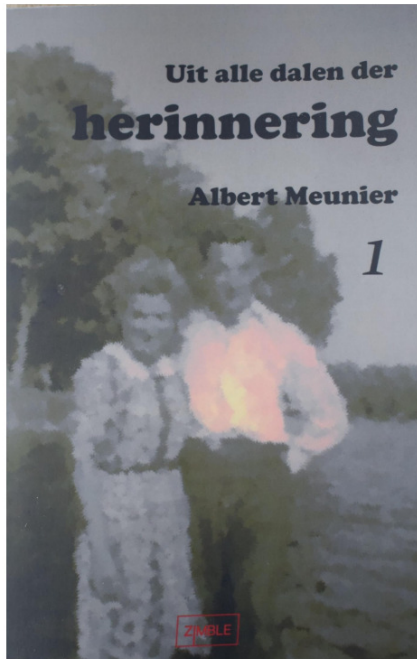
1885

¹⁴ Zie ook de nummers 75(NR), 76(NR), 78(NR), 79(NR) en 80(NR) van Familieschoon voor deze biografie geschreven door Arthur zelf met behulp van zoon Herwig

¹⁵ Een lijntrekker, iemand die met opzet zo langzaam mogelijk werkt

meermaals vrouwen van het toilet gaan terugroepen die er iets te vaak de riem aflegden ten koste van de anderen. Hij heeft ook enkele mensen die slecht werk leverden, hun ontslag doen geven.

Art. 384 'Uit alle dalen der herinnering', mijn leven, mijn familie en mijn dorp Meldert door Albert Meunier

Boek 1: Naar de hoogdag van mijn leven. De voorgeschiedenis van de families Meunier, Van Nerum en Peeters die Albert en Maria hebben samengebracht tot hun huwelijk.

Boek 2: De school in Meldert; kermissen in het dorp; 20 zeer kleurrijke figuren (de mensen van toen).

Boeken 3 & 4 (samengebundeld in één deel): Het dagelijks leven in het dorp (leven, werken en de kerk), WOII breekt uit en Albert wordt onder de wapens geroepen. Zijn vaderlandsliefde wordt danig op de proef gesteld.

Dit zijn de eerste 4 schriften uit het totaal van 13. De andere komen er met wat geduld ook aan maar dat zou wel even kunnen duren.

Albert Meunier heeft in de jaren 1980 dertien schriften volgeschreven met herinneringen over zijn leven, zijn familie en het dorpsleven in Meldert. Zijn kleinzoon Benjamin Uyttebroeck bereidt de publicatie voor van die teksten. Tot nu zijn er vier boekdelen verschenen in drie banden. De

boeken kunnen besteld worden met het systeem van 'print on demand' via volgende link <https://www.bravenewbooks.nl/site/?r=userwebsite/index&id=albertmeunier>

1886

Maria Van Nerum (Meldert 22.05.1920) x Albert Meunier (Meldert 01.04.1920-Bertem 10.12.1992) op 6 mei 1944. Maria Van Nerum was de zevende van de tien kinderen van Arthur Van Nerum (Hoeg. 1884-Meldert 1966) en Palmyre Gasia (Hoeg. 1885-Meldert 1941).

In volgend nummer komen wij terug op de afstamming Meunier – Van Nerum en publiceren wij uit de geschiedenis Van Nerum/Meldert zoals Albert het gezien en beleefd heeft.

Art. 385 Een morganatisch huwelijk in de ‘Confrérie der V Geslachten van Hoegaarden’ (1768)

In 1764 ging te Hoegaarden het huwelijk door van **Marie Lucie Sweerts** uit de stam van de *Zwarte Merel*, dochter van griffier Servaes Sweerts en Angelina Sweerts, met **Henri Gabriel Michiels**, toekomstig gemeentesecretaris van Vissenaken, Bunsbeek en Houtem St.-Margriet, zoon van Arnold Michiels en Marie Van Haegendoren.

Het was een berekend huwelijk, de *modus vivendi* onder welstellenden en een ‘*must*’ binnen de Confrérie. Uit hun verbintenis werd in 1765 een dochter geboren, Marie Catherine¹⁶, maar de moeder overleed helaas kort nadien.

Uit hoofde van zijn huwelijk werd Michiels opgenomen bij de V Geslachten van Hoegaarden en op 13 mei 1768, na de officiële oprichting van de gilde van de Zwarte Merel, werd hij zelfs in de raad van deze gilde verkozen tot griffier-*comptorist* en ceremoniemeester.

Maar op 12 juni van hetzelfde jaar hertrouwt hij met **Marie Catherine Rega** uit Outgaarden, dochter van Henri Gaspar Rega en Isabelle Van den Dijck en kleindochter van griffier Philippe Van den Dijck uit Zétrud-Lumay.

Twee problemen stelden zich bij dit huwelijk:

- 1 De vaste standregels van de Confrérie schreven voor dat na de dood van een afstammeling de overlevende echtgenoot kon blijven behoren tot de Confrérie zolang hij niet hertrouwde met een niet-afstammeling. De kinderen uit het eerste huwelijk geboren behielden wel hun lidmaatschap. Maar Michiels bleef in de Zwarte Merelgilde dankzij een aangebrachte wijziging van juli 1768: ‘De weduwnaar van een afstammeling bleef behoren tot de gilde op voorwaarde dat hij aan de Geslachten een kind had geschonken geboren uit het eerste huwelijk en dat de tweede echtverbintenis als morganatisch zou worden beschouwd, m.a.w. een huwelijk met de linkerhand, waardoor echtgenote en kinderen uit deze geen enkele aanspraak konden maken op de rechten en de privileges van de Geslachten.’¹⁷
- 2 De ouders van Catharina Rega en haar familie waren tegen het huwelijk juist om reden van niet toelating tot de ‘V Geslachten van Hoegaarden’.

1887

1887

In 1786 wordt uit het huwelijk Michiels-Rega een zoon geboren, Lambert, die nooit aanspraak zal kunnen maken op de voorrechten van de Geslachten, wat zal leiden tot een vete met zijn halfzuster Marie Catherine Michiels. Bij de heropleving van de Confrérie en haar gilden in 1805, na 10 jaren onderbreking te wijten aan het Schrikbewind en de Besloten Tijd, nam Michiels ontslag omdat de hoofdraad had beslist dat alleen nog rechtstreekse bloedafstammelingen in de raden mochten zetelen. Dit decreet lag aan de basis van al de latere conflicten tussen zijn afstammelingen en de Confrérie.

¹⁶ trouwt met Mathieu de Wilde uit Tienen in 1785; deze zal zijn schoonvader opvolgen als griffier-comptorist en ceremoniemeester

¹⁷ in 1824 werd het morganatisch stelsel afgeschaft en de vaste standregels van 1741 in hun oorspronkelijke vorm hersteld.

Het volksgebruik en de legende van de Madelonsuliet

Het onderzoek ter plaatse

(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)

Albert Guilluy heeft met eigen hand waterputten geslagen. Hij kent de geheimen van de ondergrondse waterhuishouding en getuigde erover in zijn geschiedenis 'De oude Hoegaard'. In de tijd voor 1950, toen er nog geen waterleiding was aangelegd in Hoegaarden, stond er ook een waterpomp tegen de muur van de oude brouwerij of paardenstal aan het latere rusthuis in de Tiensestraat. In 2007 lagen er twee betonnen platen op die putopening van 60 op 90 centimeter. In 1953 was ze ten dele gedempt.

Albert Guilluy, ancien directeur d'école, a creusé des puits de ses propres mains. Il connaît les secrets de la gestion des eaux souterraines et en a témoigné dans son histoire 'De oude Hoegaard'. Avant 1950, alors qu'il n'y avait pas de conduites d'eau à Hoegaarden, il y avait aussi une pompe à eau contre le mur de l'ancienne brasserie ou écurie - future maison de repos de la Tiensestraat. En 2007, il y avait deux dalles de béton sur le dessus de cette ouverture de puits, mesurant 60 sur 90 centimètres. En 1953, le puits avait été partiellement comblé.

Dit huis was de woonst-hoeve-brouwerij van Constant Vandertaelen en Elisabeth Van Nerum in de 19de eeuw en in de 18de eeuw gebouwd door het echtpaar Vandermolen-Struys.

1888

Joannes Franciscus Vandermolen werd gedoopt te Hoegaarden op 02-07-1722, als tiende kind en zesde zoon van Meester-Brouwer Bernard Vandermolen uit het groot "Paenhuys" en Barbe Windelincx uit Grimde bij Tienen.

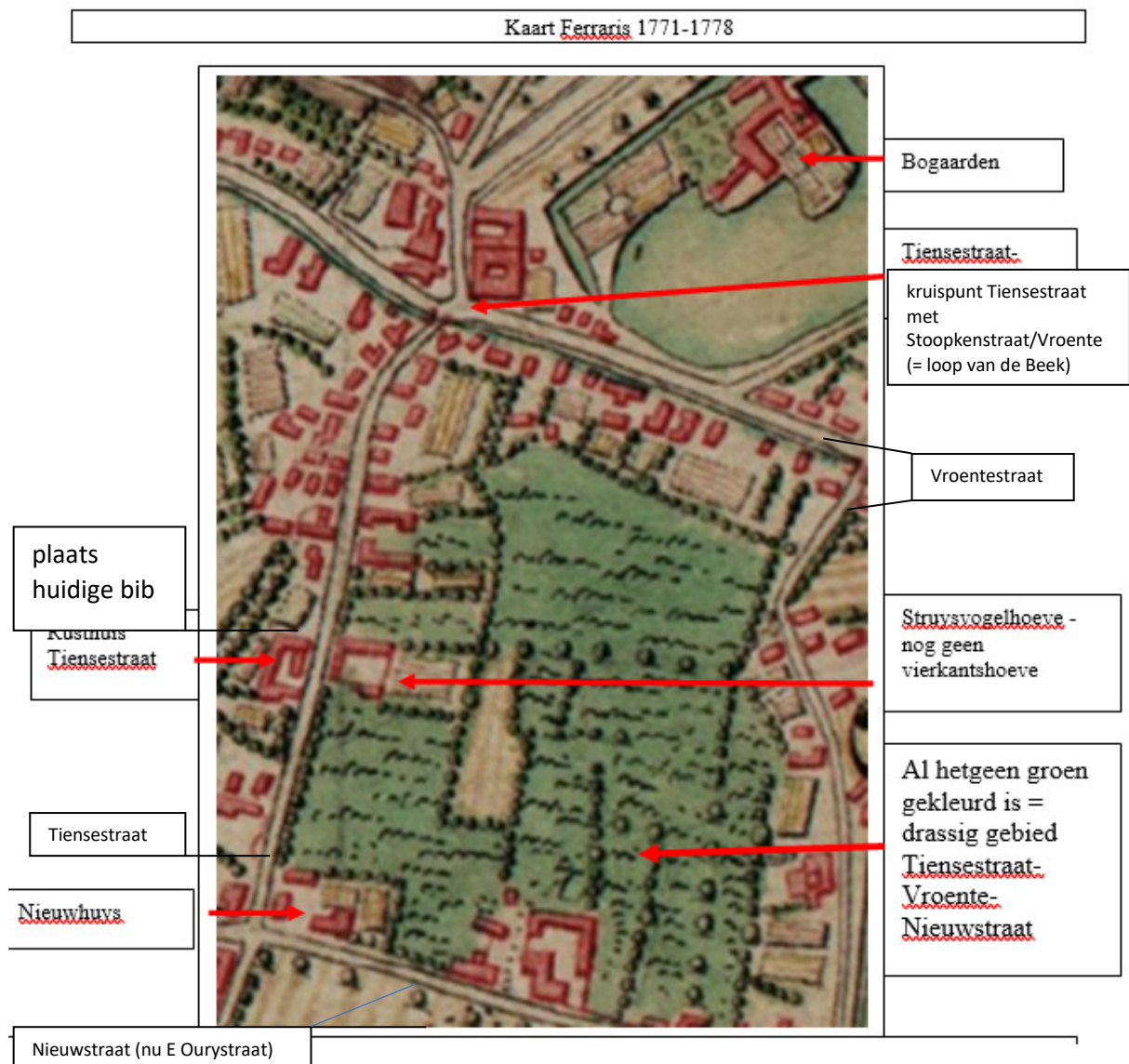
Op 19-03-1762 trad hij in het huwelijk met de brouwersdochter Anna Catharina Struys, geboren 24-04-1736 als kind van Brouwer en Schepen Hendrik Struys uit Hauthem-Sint-Catharina (stichter van de Struysgilde) en van Elisabeth Sweerts (dochter van Meester-Brouwer en Schepen Servatius Sweerts uit de Paradijshoeve en van Catharina Peeters uit de Cruysblock en de zuster van Servaes Sweerts, griffier in de Regentie).

Au 19e siècle, ce bâtiment fut tout à la fois habitation-ferme-brasserie de Constant Vandertaelen et Elisabeth Van Nerum. Le bâtiment fut construit par le couple Vandermolen-Struys au 18e siècle.

Baptisé à Hoegaarden le 02-07-1722, Joannes Franciscus Vandermolen était le dixième enfant et sixième fils du maître-brasseur Bernard Vandermolen du grand "Paenhuys" et de Barbe Windelincx de Grimde près de Tirlemont.

Le 19-03-1762, il épouse la fille du brasseur, Anna Catharina Struys, née le 24-04-1736, fille du brasseur et échevin Hendrik Struys de Hauthem-Sainte-Catherine (fondateur de la guilde 'Struys') et d'Elisabeth Sweerts (fille du maître-brasseur et échevin Servatius Sweerts de Paradijshoeve et de Catharina Peeters de la ferme Cruysblock et sœur de Servaes Sweerts, officier de l'état civil)

¹⁸ Het eerste en tweede deel van dit artikel verscheen in de nummers 80 en 81 (NR) van Familieschoon

1889

Guilluy vertelt verder: 'In 1921-22 werd de Tiensestraat vernieuwd. Overal in de straat lagen betonnen deksels. Ik heb als kind, ter hoogte van het parochiecentrum, een onderaardse gemetselde waterloop gezien. De van oudsher gekende vliet was met baksteen ingemetseld. Later rond 1930 zocht garagist Theodoor Smets (daarna de bibliotheek) ook naar die vliet. Hij moest zuiver water hebben om auto's te wassen. Hij wist waar het zat maar durfde niet ver genoeg onder de straat te graven.'

Dat de vliet, die afvloeit naar de beek aan de Stoopkensstraat, aan de oorsprong zou liggen van de naam van het café Au Canal (nu pizzeria) wordt ontkend. De plaatsnaamkundigen weten dat de herberg genoemd is naar het indertijd nieuw aangelegde 'Canal de Louvain' (1740). Maar dat belet niet dat ook op die plek de ondergrond vol drijfsand zit. Dat bleek bij eerdere rioleringswerken en recentelijk nog bij het funderen van de nieuwbouw voor een apotheek.

Guilluy poursuit : "En 1921-22, la Tiensestraat a été rénovée. Partout dans la rue, il y avait des couvercles en béton. Enfant, j'ai vu un ruisseau souterrain près du centre paroissial. Le lit de ce cours d'eau avait été soutenu par des murs en briques. Plus tard, vers 1930, le garagiste Theodoor Smets (établi sur le lieu de l'actuelle bibliothèque) a également cherché ledit ruisseau. Il avait besoin d'eau propre pour laver les voitures. Il savait où s'écoulait le cours d'eau mais n'a pas osé creuser trop profondément sous la rue."

Bien que cela soit démenti, l'origine du nom du café 'Au Canal' (abritant aujourd'hui une pizzeria) témoigne de la présence du ruisseau s'écoulant près de la Stoopkensstraat. Les spécialistes des noms de lieux savent que l'auberge a été nommée d'après le "Canal de Louvain" (1740), alors nouvellement construit. Mais cela

n'empêche pas le sous-sol d'être constitué, ici aussi, de sables mouvants. Cela est apparu lors de travaux d'assainissement antérieurs et, plus récemment, lors des fondations d'un nouvel immeuble devant abriter une pharmacie.

Legende bij de Popp-kaart (kadasterkaart, ca. 1860)

- A: perceel/parcelle E- 744
- B: Paradijshoeve (geboortehuis kinderen Sweerts-Peeters)
- C: Arendsnest (Sweerts)
- H: Herenhuis/Maison de maître Carlo Van Nerum (pastorij sinds/presbytère depuis 1831)
- D: 11.000 Maeghden hoeve (Vandermolen)
- E: Cruysblockhoeve (Sweerts)
- F: Nieuwhuys (Van Nerum)
- G: Vandertaelen-Van Nerum (oud rusthuis/ancienne maison de repos)
- I: Jacobus Van Nerum (nu/lottissement Beukenlaan)
- J: Sint-Cornelishoeve (Brouwerij/brasserie Carlo Van Nerum)

Van A naar B en C = Walestraat

Van C naar H : Pastorijsstraat

Van E naar F: Kruispunt/Intersection Doelstraat-Tommestraat-E.Ourystraat

Van F naar I en J : E.Oury straat richting/vers Hoeve Sint-Cornelis

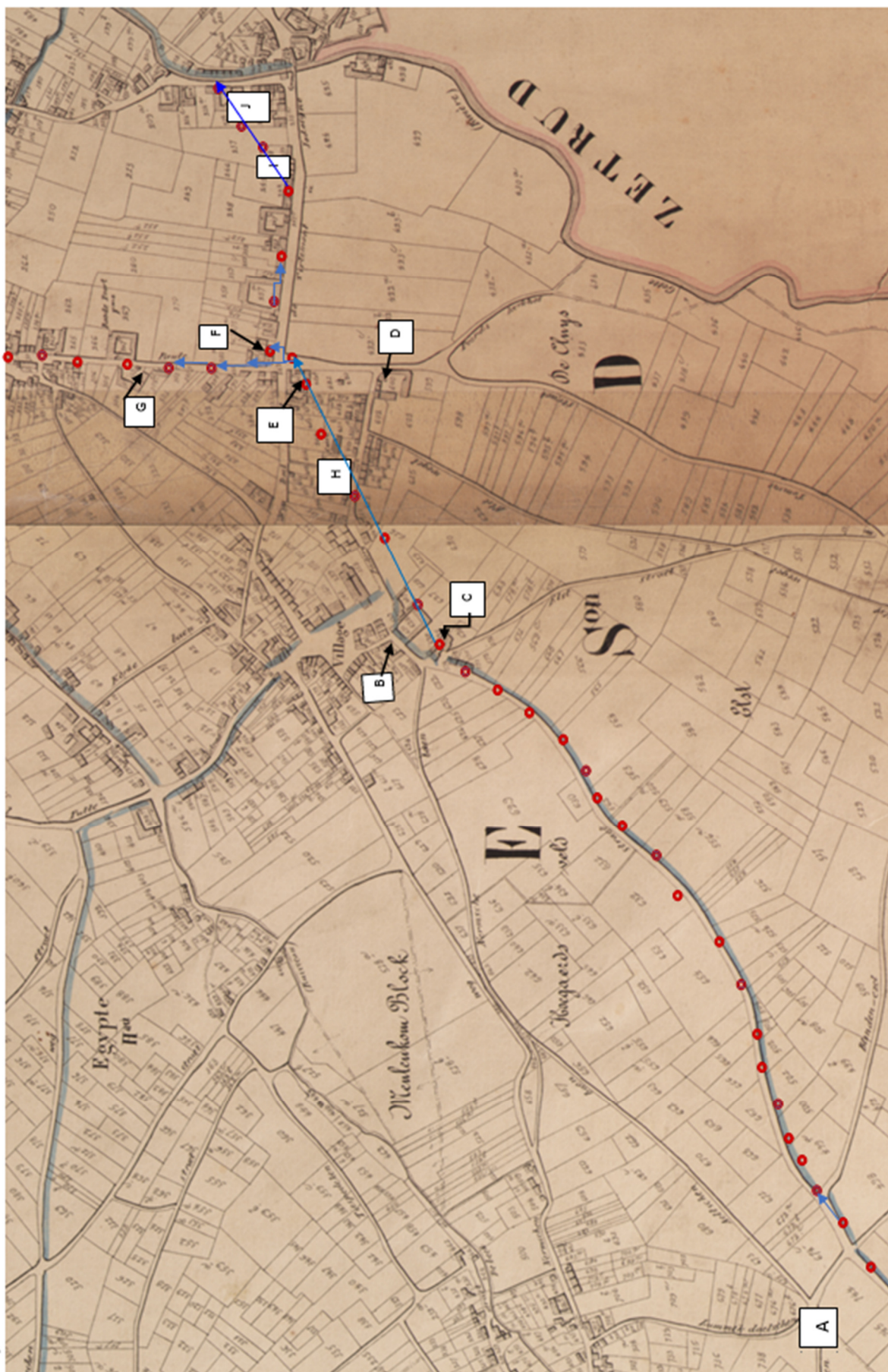
Van E naar G: Tiensestraat tot aan de Beek (Stoopkensstraat/Vroentestraat, overwelfd)

Sint-Cornelishoeve (straatkant Vroente ca. 1900, helemaal verdwenen)
de waterloop is de Gete.

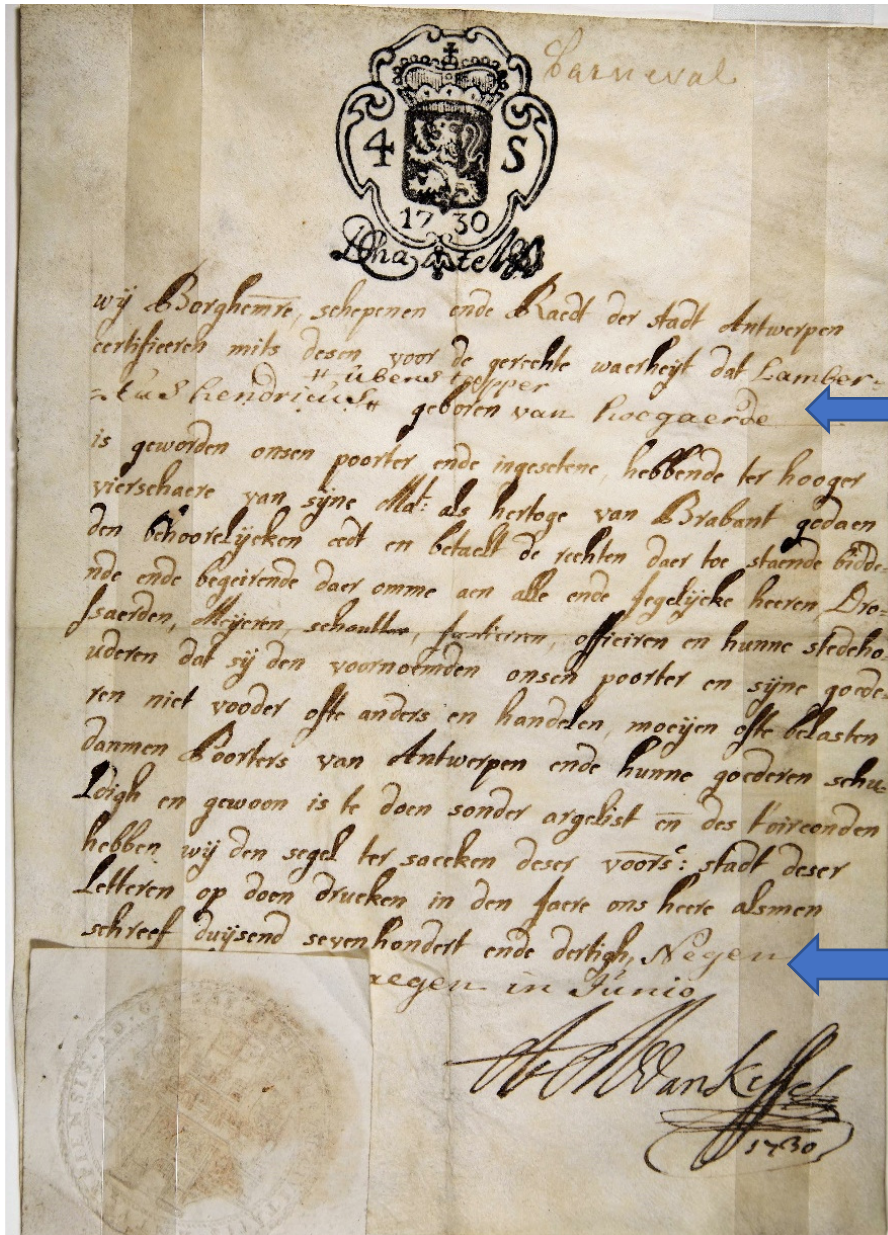
Sint-Cornelishoeve (côté rue Vroente vers 1900, complètement disparu)
Le cours d'eau est la Gette.

1890

Art. 387

**Uitwijking naar Antwerpen in de 18de eeuw:
(Catharina en) Lambertus Huybens.**

Op 14 februari 1729 was Lambertus Huijbens/Huybens/Hubens getrouwd in Hoegaarden met Maria Heusdens; het huwelijk was ingezegend door G. Cartuijvels, pastoor van Boechout met als getuigen Servatius Huijbens (broer) en Guillielmus Schepers.

'Lambertus Hendricus Hubens toopper geboren van Hoegaerde is geworden onsen poorter ende ingezetene'

Een toop was een klein zeilvaartuig dus zou het kunnen wijzen op een schipper van een kleine zeilboot.

1892

'In den jaere ons heere alsmen schreef duijsend sevenhondert ende dertigh negen daegen in Junio.'

1 Clara Sweerts¹⁹ en Franciscus **HUYBENS** hadden 6 kinderen:

- Joannes Huybens (Hoeg. 22.10.1691).
- Servaes Huybens (Hoeg. 28.08.1694), ongehuwd.
- Franciscus Huybens (Hoeg. 04.07.1697) x Agnes **LE ROIJ**, waarvan afstamming.
- Catherina Huybens (Hoeg. 02.05.1700) x Petrus **SANDERS**, waarvan afstamming in Antwerpen
- Lambertus Henricus Huybens (Hoeg. 17.09.1702), met afstamming te Antwerpen.**
- x Hoeg. 14.02.1729 Heusdens Marie**
- Agnes Huybens (Hoeg. 26.04.1704) x Hoeg. 28.01.1731 Gregoir Jean

¹⁹ Clara Sweerts was de oudste van de vier kinderen van Meester Henri Sweerts en Agnes Taverniers; het tweede kind in dat huisgezin was Servaes Sweerts die zal trouwen met Catharina Peeters en die zijn dan op hun beurt de ouders van de stichters van de Confrérie.

Art. 388 De Parramore herdenking van zaterdag 26 november 2022

1893

Sinds 1989 ²⁰vindt aan het oorlogsmonument te Sint-Catharina Hauthem elk jaar, op de laatste zaterdag van november een herdenkingsplechtigheid plaats onder auspiciën van het Parramore Comité, de Confrérie der V geslachten van Hoegaarden, met de medewerking van het gemeentebestuur en in aanwezigheid van een vertegenwoordiger van de Amerikaanse ambassade. Zo ook dit jaar verzamelden meer dan 50 mensen aan het monument op de Waversesteenweg, opgericht ter nagedachtenis en als eerbewijs aan Staff-Sergeant G.F. Parramore die op 1 december 1943 in het veld naast de gedenksteen sneuvelde. Met de Amerikaanse Air Attaché Colonel USAF Scott L. Adams en ook Paul Huts als opgemerkte aanwezigen.

Er waren heel wat patriottische verenigingen aanwezig met vaandel: de Patriottische Verbroedering van het Geheim Leger Tienen, NSB Binkom, NSB Kortenaken KUIAD Scherpenheuvel een inlichtingendienst, en een afvaardiging van het Rode Kruis. Voorzitter Carine Puttevels sprak de aanwezigen toe, bloemen werden neergelegd en de Last Post, het Amerikaanse en het Belgisch volkslied weerklonken.

Politie­man Louis Huts

Sinds 2013 is Paul Huts stevast aanwezig op de herdenking, ook nu hij niet meer kan stappen: *"Mijn vader Louis Huts, was politieagent in Hoegaarden en heeft nooit veel over de oorlog verteld. Wel dat hij dag en nacht, van oorlogsburgemeester Jules Celis moest blijven waken bij het*

lijk van George Parramore. Parramore stierf op 1 december 1943 en 's nachts heeft de Witte Brigade, zijn lijk dat op stro lag opgegraven en in een fatsoenlijke kist gelegd", aldus Paul Huts. Politie­man Louis Huts heeft trouwens in 1945, toen de oorlog al gedaan was, een weggevluchte Duitser uit het bosje Loriers gehaald.

1894

Volgende afspraak: zaterdag 30 november 2023

²⁰ Met dank aan Christian Hennuy en Hageland Actueel.

-Editoriaal

- De Hougardia was een speciaal 'Stoopke', de kwaliteit van het bronwater werd erkend eind 1937.
- Wie '*Hougardia*' uitspreekt of naar de '*Grote Brouwerijen van Hoegaarden*' refereert komt terecht bij de familietak Lories die Outgaarden en Meldert verbindt met Hoegaarden.
- Hoegaards bier ... uit Sluizen.
- Bijnamen 11de vervolg.
- Vers van de Pers: tweedelige geschiedenis van Meldert, door Rik Branson.
- Moet er gevierd worden? 100 jaar geleden werd Outgaarden zelfstandig, maar de vrijheid duurde maar 55 jaar.
- In de Texaanse stad Austin probeert Christine Celis het Hoegaardse witbier van haar vader weer groot te maken. Dat gaat met veel vallen en opstaan. 'Geld is niet belangrijk. Ik wil vooral onze legacy voortzetten. Ooit brouwen we opnieuw in België.'
- De allereerste brouwinstallatie van Pierre Celis komt niet in een museum in Austin (Texas). Ze is doorverkocht aan een bouwerij in Portland (Maine), aan de Atlantische kust.
- Het mandement van 1571 en de dorpswacht van 1581.
- Nieuwe eigenaars stellen Prins-Kardinaalhoeve ter beschikking voor Erfgoeddag op 23 april 2023.
- Inhoud Alpaidis en inhoud Familieschoon.

Het lidgeld bedraagt 20 euro/jaargang

Wie minimum 50 euro stort wordt steunend lid, met vermelding in ons tijdschrift

Ons rekeningnummer : BE23 3630 8110 6891 BIC begunstigde: BBRUBE

Art. 381 Regentiedag en bezoek aan de crypte (8 oktober 2022)

Kroning van onze nieuwe hoofddeken Jean Sweerts.

Art. 382 De afstamming van Jean Sweerts:

Langs vaderskant een buitenbeentje in de Confrérie.

Langs moederskant een gemist (?) koningskind.

Art. 383 '*Ik was van nature geen vaandeldrager*', uit de biografie van Arthur Van Nerum (+), deken van de Gulden Lelie (5de vervolg).

Art. 384 'Uit alle dalen der herinnering', mijn leven, mijn familie en mijn dorp Meldert door Albert Meunier-Van Nerum.

Art. 385 Een morganatisch huwelijk in de 'Confrérie der V Geslachten van Hoegaarden' (1768)

Art. 386 De Madelonsboom. Het volksgebruik en de legende van de Madelonsvliet. Het onderzoek ter plaatse.

Art. 387 Uitwijking naar Antwerpen in de 18de eeuw: (Catharina en) Lambertus Huybens.

Art. 388 De Parramoreherdenking van zaterdag 26 november 2022.

Retouradres
Chris Michel
Houtmarkt 4
3320 Hoegaarden

Driemaandelijks tijdschrift PB06142
december, januari, februari 2022/2023
Afgiftekantoor 9550 HERZELE

Zaterdag 14 januari 2023 in het Paradijs – Houtmarkt 4 in Hoegaarden

Om 14h Vergadering van de hoofdraad van de Confrérie

Om 15h 10 Lezing: De palmprocessie in de 18de eeuw

Gevolgd door een PowerPoint over 60-jaar familielevens (1961-2021)

- **De Gulden Lelie (1961-1971)**
- **De Confrérie der V Geslachten (1971-2021)**

*Iedere geïnteresseerde is welkom in de Paradijshoeve vanaf 15h voor deze lezing en PowerPoint, maar deelname moet bevestigd worden per e-mail: dodionm@hotmail.com ten laatste op 9 juni 2022.

1870

Lidmaatschap 2022 / cotisation annuelle (20 euro/jaar) :

BE63 3300 5449 0008

IBAN: BE63330054490008
steunabonnement en buitenland 35 euro

Bic code: BBRUBEBB
beschermend lid 50 euro